

Efter att ha reciterat Tashahhud, Ta‘awwuz och Surah al-Fatihah sade Hans Helighet, Hazrat Mirza Masroor Ahmad (aba), att han skulle fortsätta nämna slaget vid Khaibar.

Händelsen med det förgiftade köttet

Hans Helighet (aba) berättade att efter slaget vid Khaibar skedde ett mordförsök på den Helige Profeten (sa), där han blev serverad förgiftat kött. Efter att ha erövrat Khaibar visade den Helige Profeten (sa) återigen stor vänlighet och barmhärtighet. Efter att ett avtal ingicks med judarna lät han dem bo kvar i Khaibar och förlät dem.

Hans Helighet (aba) berättade att en judisk soldats hustru, vid namn Zainab, tillagade och serverade grillat kött till den Helige Profeten (sa) som en gåva. Vid detta tillfälle var även några följeslagare närvarande, och de började alla äta. Plötsligt uppmanade den Helige Profeten (sa) sina följeslagare att sluta äta, eftersom han insåg att köttet var förgiftat. Vid det laget hade han själv och några följeslagare redan smakat på köttet.

En av följeslagarna, Hazrat Bishr (ra), berättade att han anat att något var fel med köttet, men eftersom han såg att den Helige Profeten (sa) åt, så åt han också. Hazrat Bishr (ra) blev allvarligt sjuk och det sägs att han avled ett år senare till följd av denna förgiftning.

Hans Helighet (aba) nämnde att vissa berättelser säger att den Helige Profeten (sa) svalde köttet, medan andra berättelser säger att han endast tuggade på det och sedan spottade ut det.

Den Helige Profeten (sa) kallade till sig kvinnan som serverat köttet och frågade henne om hon hade förgiftat det, vilket hon erkände. På frågan om varför, svarade hon att det berodde på vad som hänt hennes folk. Hon tänkte att om den Helige Profeten (sa) bara var en världslig kung, skulle de bli befriade från honom, men om han var en sann profet, skulle Gud varna honom för giftet.

Det finns olika uppgifter om vad den Helige Profeten (sa) beslutade att göra med kvinnan. En del berättelser säger att han lät avrätta henne, men mer autentiska berättelser, såsom de i Sahih Muslim, visar att han förlät henne och lät henne gå fri. Hazrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad (ra), den andra kalifen i Ahmadiyya Muslimska Samfundet, stödde denna uppfattning baserat på historiska källor.

Påverkan av giftet på den Helige Profeten (sa)

Hans Helighet (aba) nämnde att det i Sahih al-Bukhari berättas att den Helige Profeten (sa), under sin sista sjukdom, sa att han fortfarande kände av effekterna av förgiftningen från Khaibar.

Vissa lärda menar att den Helige Profeten (sa) avled till följd av detta, vilket i så fall skulle göra honom till den främsta av martyrer. Dock klargjorde Hans Helighet (aba) att sådana påståenden inte är nödvändiga, för på grund av sin rang och status anses profeter redan vara i rangen Shaheed (martyr), såväl som Siddiq (sannfärdiga).

Dessutom skulle en sådan slutsats kunna användas av motståndare för att håna islam. Att den Helige Profeten (sa) överlevde mordförsöket var ett bevis på hans sanning, och det var på grund av detta som vissa judar accepterade hans profetskap. Vid närmare efterforskning visar det sig att den Helige Profeten (sa) inte svalde köttet utan endast tuggade på det och sedan spottade ut det. Giftet kan ha orsakat en brännande känsla i hans mun, vilket han kände av även senare i livet.

Äktenskapet med Hazrat Safiyyah (ra)

Hans Helighet (aba) berättade att i samband med slaget vid Khaibar nämns också den Helige Profetens (sa) äktenskap med Hazrat Safiyyah (ra).

Efter slaget tillfångatogs många personer, och Hazrat Dihyah (ra) fick Safiyyah, dotter till Huyayy bin Akhtab, som en fånge. En följeslagare påpekade dock att på grund av hennes höga status bland judarna, borde hon inte ges till någon annan än den Helige Profeten (sa).

Den Helige Profeten (sa) kallade då till sig Hazrat Safiyyah (ra) och erbjöd henne två val: att återvända till sitt folk eller att gifta sig med honom. Hazrat Safiyyah (ra) valde själv att gifta sig med den Helige Profeten (sa).

Hon berättade senare att hon till en början kände ett starkt hat mot den Helige Profeten (sa) på grund av sin fars och makes död i kriget. Men när hon träffade honom för första gången, förändrades hennes känslor. Efter mötet kände hon att ingen i hela Arabien var henne kärare än den Helige Profeten (sa).

Profetens (sa) moraliska höjd och anklagelser

Hans Helighet (aba) förklarade att det finns de som försöker förtala den Helige Profeten (sa) genom att ifrågasätta händelserna i Khaibar och hans äktenskap med Hazrat Safiyyah (ra). Men vid en rättvis analys blir det tydligt att profetens handlingar

var fulla av barmhärtighet. Han hade inte bara möjlighet att hämnas på judarna, utan han valde att förlåta dem och låta dem stanna i sitt land.

Den Helige Profetens (sa) äktenskap var aldrig baserade på yttre skönhet, utan på religiösa och sociala syften, såsom att skapa starkare band mellan olika grupper och att skydda konvertiter. Dessutom var det Hazrat Safiyyah (ra) själv som valde att gifta sig med honom.

Hans Helighet (aba) citerade den Utlovade Messias (as), som förklarade att den Helige Profeten (sa) var helt vägledd av Gud i alla sina handlingar. Som det står i den Heliga Koranen:

"Säg: Min bön och mitt offer och mitt liv och min död tillhör Allah, världarnas Herre." (6:163)

Hans Helighet (aba) avslutade med att påpeka att varje anklagelse mot den Helige Profeten (sa) bygger på missförstånd eller illvilja. Den Helige Profetens (sa) liv är ett levande bevis på hans sanning och höga moral.

Böner inför den heliga månaden Ramadan

Hans Helighet (aba) sade att Ramadan börjar om två dagar och bad att må Allah ge alla möjlighet att dra full nytta av denna välsignade tid genom ökad bön och dyrkan. Hans Helighet (aba) uppmanade alla att be innerligt och sträva efter att uppnå detta.

Begravningsbön

Hans Helighet (aba) sade att han skulle leda begravningsbönen i frånvaro för följande:

Chaudhary Muhammad Anwar Ghias

Chaudhary Muhammad Anwar Ghias från Rabwah, som nyligen har avlidit. Hans son tjänstgör som nationell president (Ameer) och missionsansvarig för Jamaat i Kenya. Chaudhary Muhammad Anwar Ghias var en av de tidiga ahmadierna i sin by. På grund av sin tro satt han även fängslad en tid. Han var regelbunden i sina böner, generös i sina ekonomiska bidrag och hade många goda egenskaper. Hans Helighet (aba) bad att må Allah förlåta honom, visa honom barmhärtighet och skänka hans barn tålamod och uthållighet.